

عنوان مقاله:

تحلیل زمانی و مکانی بارش تگرگ در ایران دکتر منوچهر فرج زاده ، طاهر مصطفی پور

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 10، شماره 28 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی توزیع زمانی و مکانی پدیده‌ی بارش تگرگ در ایران پرداخته شده است. بدین منظور از آمار مشاهده‌ای در ۶۷ ایستگاه سینوپتیک کشور در یک دوره‌ی آماری ۲۰ ساله (۲۰۰۵-۱۹۸۶) استفاده شده است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که کانون‌های اصلی رخداد این پدیده در ایران بیشتر در نواحی غرب و شمال غرب می‌باشد. همچنین ایستگاه‌های با فراوانی بالای بارش تگرگ ایستگاه‌های ایلام، آبدلی و مراغه در غرب و شمال غرب کشور (به ترتیب دارای میانگین سالانه ۷/۴، ۳/۴ و ۲/۳ مورد) و همچنین ایستگاه‌های تربت‌حیدریه و بیرجند در شمال شرق و شرق کشور (دارای میانگین سالانه به ترتیب ۵/۱ و ۳/۱ مورد) می‌باشند. کانون واقع شدن این ایستگاه‌ها نسبت به این پدیده، احتمالاً با وجود رشته‌کوه‌های مرتفع زاگرس و البرز در غرب و شمال کشور و نحوه‌ی عملکرد توده هواها هنگام برخورد با این ارتفاعات، در ارتباط است. از نظر توزیع زمانی نیز، فصل بهار دارای بیشترین فراوانی رخداد این پدیده می‌باشد. فراوانی بارش تگرگ در این فصل ۱/۱۹ می‌باشد و بیشترین فراوانی رخداد تگرگ در کشور در ماه‌های مارس و آوریل می‌باشد.

کلمات کلیدی:

اقلیم شناسی، تگرگ، توزیع زمانی و مکانی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1788299>

